

College van beroep voor de examens

Ons kenmerk: CBE 2021-192
Brief kenmerk: U2021/08344/MIC

Verzonden: 28 september 2021

Zaak 2021-192

Datum zitting: 18 augustus 2021

Uitspraak van het College van beroep voor de examens inzake het geding tussen:

appellante,

en

de Commissie voor de examens van de Open Universiteit casu quo de examiner van de cursus

Psychologische gespreksvoering (PB1102), gevestigd te Heerlen, verweerders.

I. PROCESVERLOOP

1. Bij brief van 11 mei 2021 is namens de Commissie voor de examens aan appellante medegedeeld dat zij op grond van het door haar behaalde resultaat (5) op 29 maart 2021 voor de opdracht behorende bij de cursus Psychologische gespreksvoering (PB1102) niet in voldoende mate heeft voldaan aan de eisen die aan de desbetreffende tentamenopdracht worden gesteld.
2. Appellante heeft hiertegen beroep ingesteld per e-mail van 27 mei 2021.
3. Verweerders en appellante zijn niet gekomen tot een minnelijke schikking. Appellante heeft aangegeven haar beroep te willen doorzetten.
4. Verweerders hebben een verweerschrift met de daarbij behorende bijlagen overgelegd.
5. Het College van beroep voor de examens (College) heeft het beroep van appellante behandeld in een openbare zitting op 18 augustus 2021 te Heerlen. Gezien de huidige omstandigheden (COVID-19) heeft het College de zitting op alternatieve wijze laten plaatsvinden. Partijen is de mogelijkheid geboden om virtueel deel te nemen aan de hoorzitting. Appellante heeft telefonisch deelgenomen aan de zitting omdat een virtuele verbinding niet mogelijk bleek. Namens verweerders hebben mevrouw mr. M.F.R.H. Ruijschop, ambtelijk secretaris Commissie voor de examens, mevrouw dr. E. de Hullu, examiner van de onderhavige cursus en de heer dr. M. Hommes, plaatsvervangend examiner van de onderhavige cursus, virtueel deelgenomen aan de zitting.

II. MOTIVERING

1. Uit het verhandelde ter zitting en uit hetgeen door partijen in de overgelegde stukken naar voren is gebracht, is voor het College het volgende komen vast te staan.
2. Het beroep richt zich tegen de uitslag van de opdracht (herkansing) behorende bij de cursus Psychologische gespreksvoering (PB1102), in het bijzonder tegen de wijze van beoordelen en de begeleiding die heeft plaatsgevonden.
3. Appellante voert met betrekking tot de inhoud van het beroep het volgende aan. Zij is het niet eens met de feedback van de beoordelaar en later ook de examiner dat zij de theorie niet goed beheerst waardoor ze de (gespreks)technieken niet voldoende toepast. Zij geeft verder aan dat zij met betrekking tot haar eerdere tentamenkans slechts feedback ontving over het beeldmateriaal, dat onvoldoende zou zijn. Volgens appellante is de beoordeling niet eenduidig, waardoor zij niet begrijpt hoe de onvoldoende tot stand is gekomen. Zij heeft haar uitwerking vergeleken met de uitwerking van

- medestudenten en ziet zoveel overeenkomsten dat aan haar uitwerking een hogere waardering moet worden toegekend. Zij verzoekt dan ook om haar tentamenuitwerking te (laten) vergelijken met het werk van andere studenten.
4. Met betrekking tot de begeleiding voert appellante aan dat het begeleidingstraject moeizaam is verlopen, in het bijzonder het traject na indiening van het tentamenwerk, en dat de strenge beoordeling van de beoordelaar heeft gezorgd voor spanning.
 5. De examinerator geeft aan dat zij niet in zal gaan op de wijze waarop de begeleiding heeft plaatsgevonden, omdat zij heeft begrepen dat dit geen onderdeel kan zijn van deze procedure. Met betrekking tot de inhoudelijke beoordeling heeft zij toegelicht dat het werk beoordeeld wordt op basis van een uitgebreide set aan beoordelingscriteria die wordt gedeeld binnen de digitale cursusomgeving (yOUlearn), waarbij studenten per subonderdeel een terugkoppeling ontvangen. Het werk werd – mede in het kader van deze procedure – door de corrector, examinerator en plaatsvervangend examinerator bekeken en beoordeeld, waarbij zij allen zijn gekomen tot hetzelfde eindcijfer (5).
Met betrekking tot het betoog van appellante dat haar werk inhoudelijk overeenkomsten vertoont met het werk van andere studenten, reageert de examinerator dat het werk van studenten per subonderdeel mogelijk overeenkomsten vertoont maar dat het werk tevens in zijn geheel bekeken dient te worden. Van studenten kan niet verwacht kan worden dat zij tentamenwerken kunnen beoordelen. Bij de beoordeling van uitwerkingen wordt gevaren op de expertise van docenten om te bepalen of een uitwerking voldoende of onvoldoende is. Daarbij vindt er regelmatig overleg plaats tussen docenten.
 6. Vooropgesteld wordt dat de taken en bevoegdheden van het College niet strekken tot het opnieuw beoordelen van enig tentamenonderdeel. Het College toetst of de beoordeling voldoende zorgvuldig tot stand is gekomen en of zij genoegzaam is onderbouwd. Voorts geldt dat de beoordeling van een tentamen of enig onderdeel daarvan behoort tot de discretionaire bevoegdheid van de desbetreffende examinerator. Dit brengt mee dat, naast de hierboven aangegeven toetsing, de beoordeling van een tentamen of enig onderdeel daarvan slechts voor vernietiging in aanmerking komt als er strijd is met enige regel van geschreven of ongeschreven recht.
 7. Het College stelt vast dat het tentamenwerk van appellante door drie medewerkers van de Open Universiteit is beoordeeld, die respectievelijk als docent, plaatsvervangend examinerator en examinerator zijn betrokken bij de cursus Psychologische gespreksvoering. Het werk van appellante werd gescoord op basis van een set beoordelingscriteria die kenbaar is voor studenten. Hoewel er bij de drie beoordelingen enkele geringe inhoudelijke verschillen zijn, zijn de beoordelaars allen gekomen tot hetzelfde eindcijfer (5). Het College overweegt dat de examinerator beargumenteerd heeft hoe het cijfer tot stand is gekomen en ziet gelet op de terughoudende toets geen reden de beoordeling voor onzorgvuldig of onvoldoende gemotiveerd te houden. Met de gegeven inhoudelijke reacties van de kant van verweerders acht het College de beoordeling voldoende toegelicht. Het College ziet verder geen aanleiding om de examinerator te verzoeken om het werk van appellante te vergelijken met het werk van (een) medestudente(n). Redengevend daarvoor is dat het werk van een student op zichzelf wordt beoordeeld. Een vergelijking met het werk van een medestudent(e) is dan ook niet aan de orde, tenzij evident is dat de beoordeling in vergelijking tot het werk van een andere student onredelijk is. Appellante heeft weliswaar een eindverslag van een medestudent(e) overgelegd, maar daarbij niet concreet aangegeven op welke punten de beoordeling in haar geval in haar nadeel is uitgevallen.
 8. Het College heeft dan ook geen aanknopingspunten voor het oordeel dat de eindbeoordeling van de examinerator in het geval van appellante niet voldoet aan de daaraan te stellen eisen.
 9. Appellante heeft in haar beroep ook geklaagd over het begeleidingsproces, met name het proces na indiening van het tentamenwerk en de verkregen feedback. Deze klacht valt buiten de beoordelingsruimte van het College.
 10. Het bovenstaande leidt tot de conclusie dat het beroep ongegrond is.

III. BESLISSING

Gelet op artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek beslist het College als volgt.

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. dr. J.M.E. Derks, voorzitter en dr. ir. H.L. Jonker, H.C.E. Pepels, mr. drs. M. van Schaik en S. van der Waal, leden, in tegenwoordigheid van S.E.M. van der Westen LLB, secretaris, op 18 augustus 2021.

w.g. de secretaris,

w.g. de voorzitter,

S.E.M. van der Westen LLB

mr. dr. J.M.E. Derks

voor eensluidend afschrift,

S.E.M. van der Westen LLB

Tegen een besluit van het College van beroep voor de examens kan door een betrokkene binnen zes weken na verzending van dat besluit beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het hoger onderwijs (artikel 7.66 WHW), Postbus 16137, 2500 BC Den Haag